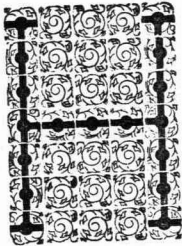

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ

σπουδαιότερα πράξεις του βίου της γυναικός εἶνε βεβαιώς ἐκεῖνη, ἥτις ἀναγκάζει αὐτὴν νὰ ἐγκαταλίπη τὴν πατρικὴν οἰκίαν, διὰ νὰ ἰδρῦση, μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐκλεχθέντος ὑπὸ τε αὐτῆς καὶ τῶν γονέων της, νέαν οἰκογένειαν.

Ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἀποτόμως, ἡ νέα κόρη καθισταμένη σύζυγος, βλέπει ἰστάμενα ἐνώπιόν της τὰ σπουδαῖα χρέη, ἅτινα τῇ ἐπιβάλλει, ἡ νέα αὐτῆς θέσις καὶ αἱ μυρία ὑποχρεώσεις, ἃς ἐπισύρει ὁ τίτλος τῆς οἰκοδοσποίνης. Εἶπον ἀποτόμως, ὤφειλον ὅμως νὰ προσθέσω, ἄνευ οὐδεμιᾶς προετοιμασίας· διότι πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσῃ τις εἶνε ὀλίγα αἱ προβλεπτικαὶ μητέρες, αἵτινες μορφώνουσι προηγουμένως τὴν θυγατέρα των εἰς τὴν νέαν ταύτην ζωὴν, ἥτις θὰ φανῆ αὐταῖς κατ' ἀρχὰς πλήρης ἡδονῶν καὶ εὐχαριστήσεων, ἀλλ' ἥτις θὰ ἔχῃ ἀντιστρόφως καὶ τὰς δοκιμασίας της.

Ὁ πρῶτος ὅρος πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐτυχίας μιᾶς κόρης, εἶνε πρὸ πάντων νὰ μὴν ἐκδιᾶσῃ τις τὴν κλίσιν της. Δὲν δίσχυρίζομαι ὅτι ὀφείλει τις νὰ παραδεχθῇ ἄνευ ἀντιστάσεως, ἐκλογὴν ἱκανὴν νὰ ταραξῇ τὴν μητρικὴν μέριμναν, ἀλλὰ θέλω νὰ εἶπω ὅτι συμφέρει νὰ προλαμβάνῃ τις τὸν κίνδυνον διὰ νὰ μὴ ἔχῃ νὰ τὸν πολεμήσῃ.

Ὅταν παρατηρῇ τις τὴν χαραχθεῖσαν ὁδὸν εἰς μίαν νέαν καρδίαν ἐξ αἰσθημάτων, ὅπερ δὲν θὰ ἡδύνατό τις νὰ ἐπιδοκιμάσῃ, εἶνε γενικῶς πολὺ ἀργὰ ὡς πρὸς τὴν ἐπιρροήν, ἣν αἱ πρῶται αὐταὶ ἐντυπώσεις δύνανται νὰ ἔχωσι διὰ τὸ μέλλον.

Κάλλιον εἶνε, νομίζω, ἅμα μία νέα κόρη εἶνε ἐν ἡλικίᾳ, νὰ συλλογιζήται καὶ νὰ σκέπτηται, νὰ θέτῃ τις αὐτὴν ἀπέναντι τῶν πραγματικῶν δυσκολιῶν, αἵτινες κατὰ τὸν γάμον τὴν περιμένουν, καὶ νὰ τῇ καταδεικνύῃ, ὅτι ἐκ τῆς φρονίμου ἐκλογῆς της ἐξαρτῶνται ἡ ἡσυχία, ἡ εὐτυχία, καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια ὀλοκλήρου τῆς ὑπάρξεώς της. Ἐπειτα ὅταν βεβαιωθῇ, (ὅσον εἶνε δυνατόν) ὅτι αἱ συμβουλαὶ αὐταὶ εἶνε βαθέως ἐγκεχαραγμέναι ἐν τῷ νῷ τῆς νέας κόρης, δὲν ἔχει πλέον ἢ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀγρύπνου σκοποῦ, δηλαδὴ τοῦ πιστοῦ φύλακος τῆς εὐτυχίας τοῦ τέκνου του, πάντοτε ἔτοιμος νὰ

καταπνίξη τὸν κίνδυνον εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀπειλητικὴν ἐκφάνισιν.

Εὖρον πάντοτε λίαν ἀσυνέτους τὰς μητέρας ἐκείνας, αἵτινες ἀνοήγουςιν ἀπροφυλάκτως τὴν οἰκίαν των εἰς νέους κυρίους ματαιόφρονες καὶ προικοθήρας, εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος χορευτὰς, τῶν ὁποίων ὁ ἐπιμεμελημένος καλλωπισμὸς καὶ αἱ ἐπιτυχεῖς φράσεις φέρουν συγχάκις, φεῦ! μεγαλύτερον ἀποτέλεσμα πλησίον μιᾶς νέας κόρης, ἀπείρου ἔτι, ἢ τὰ σοβαρὰ προτερήματα ἀξίου ἀνδρός.

Ἐν ἐξ ἄλλου σκεφθῆ τις, τὸ πλεῖστον τῶν θυγατέρων μας σκέπτονται τὸν γάμον, ἅμα ἢ μικρὰ των κεφαλὴ ἀρχίζει νὰ πλάττη ὄνειρον μέλλοντος. Τὸ νυμφεύεσθαι δι' αὐτάς, σημαίνει : νὰ ἦνε ἐλεύθερα διὰ νὰ ἐξέρχωνται μόναι, νὰ φέρωσι τρίχαπτα καὶ βελουῖδα, νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ λέγωσιν, ἡ οἰκία μου, οἱ οἰκία μου, ὁ σύζυγός μου ! Θὰ παραδεχθῆ τις εὐκόλως ὅτι δι' αὐτὰ τὰ ἀκόμη ἀθῶα καὶ εὐπιστα παιδιὰ, λαθραία θλίψις τῆς χειρός, λέξις ριφθεῖσα χαμηλοφώνως, λαμβάνει διαστάσεις ἐπισήμου ὑποχρεώσεως καὶ φάνεται ὡς ἐξομολόγησις ἀληθοῦς καὶ σεβαστῶς τηρουμένου αἰσθήματος. Εἶνε ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπλότητός των, ἀνίκανοι νὰ διακρίνωσι καὶ νὰ ἐννοήσωσι τὸ ἀσήμαντον ἢ τὸ ἀνόητον αὐτῶν τῶν μικρῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀτοπημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσιν ἀληθεῖς κινδύνους, ἢ διὰ τὸν λόγον τῆς ἀπείρου ἐμπιστοσύνης τῆς κούφου νεάνιδος. Ἐν τούτοις ὁποῖα δάκρυα ἐχύθησαν δι' ὁμοίαν ἀφορμὴν, ὁποῖοι ἐσωτερικοὶ κλονισμοί, προξενηθέντες ἐξ αὐτῶν τῶν συγκρούσεων καὶ τῶν ἀγώνων, οἵτινες ἀναφύονται ἐκ μυθιστορίας, ἀθῶως σχεδιασθείσης, καὶ ἥς τὸ ἐλάχιστον ἀτοπον εἶνε νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς οἰκογενείας, καὶ ἐνίοτε νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣτις πρότερον ἐβασίλευε μεταξύ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ τέκνου τῆς.

Τί συμβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ; Ἡ μητρικὴ φιλοστοργία ταράσσεται βλέπουσα τὰς παρειὰς ὠχρὰς, τοὺς ὀφθαλμοὺς μελανοὺς καὶ τὸ μέτωπον σύννου αὐτῆς τῆς τόσον ἀγαπητῆς κόρης, τῆς ἄλλοτε τόσον δροσερᾶς καὶ τόσον φαιδρᾶς· ἐξαντληθείσης τῆς δυνάμεως καὶ ἀντιστάσεώς της, νικηθεῖσα παρ' αὐτῶν τῶν σιωπηλῶν ἐνδείξεων τῆς ἀλγηδόνος, ὑποχωρεῖ . . . καὶ ἀφίνει νὰ γίνῃ ἡ ἔνωσις, ἢ ἡ λογικὴ εἶχεν ἀποκρούσῃ. Εὐτυχῆς εἰσέτι ἂν ἡ θυσία αὕτη δὲν ἀκολουθεῖται ὑπὸ σκληρᾶς ἀπάτης· ἐὰν ἡ νεαρὰ γυνὴ δὲν παρατηρεῖ ταχέως, ὅτι ἐκεῖνος δι' ὃν ἐλύπησε τὴν καρδίαν ἐκείνων, οἵτινες τὴν ἀγαπῶσι, δὲν εἶνε ἀξίος οὔτε τῆς ὑπολήψεώς της, οὔτε τῆς ἀγάπης της. Ἐπεθύμουν νὰ ἦτο πάντοτε δυνατὸν εἰς τοὺς γονεῖς, νὰ ἐκλέγωσιν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς θυγατρὸς των, ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον μέλλουσι νὰ ὀνομάσωσιν υἱόν των, ἵνα δυνηθῶσι νὰ πληροφορηθῶσι ἀπολύτως περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ νέου. Ὅταν αἱ καταστά-

σεις εἶνε καθαρὰί, ὅταν τὸ πνεῦμα τῆς νέας κόρης εἶνε ἐντελῶς ἐλεύθερον, οὐδὲν εὐκολώτερον διὰ νοήμονα μητέρα, ἢ νὰ δώσῃ νὰ ἐνοήσῃ τὸ τέκνον της, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ὑποπτευθῇ τι, τὰς ιδέας της καὶ τὸ αἶσθημα ἐπὶ τοιαύτης ἢ τοιαύτης συγγενείας καὶ μάλιστα ἐφ' οἰουδήποτε μηνηστήρος. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ κοινωνικαὶ ἀπαιτήσεις τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς δὲν συγχωροῦσι πάντοτε διεύθυνσιν, τοσοῦτον συνετὴν καὶ καθιστῶσιν αὐτὴν τοῦλάχιστον δυσχερῆ. Ἐν τούτοις μία μήτηρ δύναται νὰ ἐξασκῇ πάντοτε ἐπίβλεψιν ἀρκούντως ἐνεργητικὴν, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν θυγατέραν της νὰ ἐρωτευθῇ οὐχὶ ἀκαταλλήλως, ἐὰν δὲν τῇ ἦνε πάντοτε εὐκολον νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ εὕρῃ τὸν γαμβρὸν τῆς ἐκλογῆς της.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ γάμοι γίνονται διὰ παρουσιάζσεως, δηλαδὴ διὰ μέσου φίλων ἢ συγγενῶν πολυπραγμῶνων καὶ εὐχκριστημένων νὰ παρξίωσι πρόσωπον εἰς ὑπόθεσιν τοιαύτην· λέγω ὑπόθεσιν, διότι βεβαίως ὑπόθεσις εἶνε ὁ γάμος σήμερον· δὲν πρέπει δὲ νὰ ἐναντιωθῇ τις κατ' αὐτῆς τῆς συνεπειᾶς προσερχομένης ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν παρδεχθῇ. Ἐὰν ὅμως ὀφείλῃ νὰ σκέπτηται τις μὲ τὸ χρῆμα, δὲν πρέπει νὰ τὸ θεωρῇ ὡς τὸ σπουδαιότερον ζήτημα.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ταῦτα εἶνε γενικῶς, ἢ προῖξ τῆς γυναικὸς καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ συζύγου, ἅτινα εἶνε αἱ πρῶται ἀφορμαὶ τῆς προσεγγίσεως δύο πλασμάτων, ἐχόντων μίαν ψυχὴν καὶ μίαν καρδίαν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ μέλλει νὰ συνταύτισθῇ εἰς βαθμόν, ὥστε οὐδὲν συμφέρον θὰ ἔχῃσι, τὸ ὅποῖον θὰ ἦνε ἀδιάφορον εἰς τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο, χαρὰν ἢ λύπην, ἥτις νὰ μὴ ἦνε ἀμοιβαία. Οὕτως ἀπαιτεῖ ἡ ἐποχὴ μας, καθ' ἣν ἡ πρώτη ἀνάγκη εἶνε νὰ ἐπαρκέσῃ τις εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγεννήθη. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποκύψῃ, ὅταν δὲν ἔχη ποσῶς περιουσίαν, παρχωροῦσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνην, ἥτις συγχωρεῖ νὰ καταφρονήσῃ τὰς κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ μέτρον. Καὶ ἂν ὀφείλῃ τις νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι τὸ χρῆμα εἶνε σήμερον ἀναγκαῖον στοιχεῖον καὶ σχεδὸν ἀπαρκαίτητον τῆς εὐτυχίας, δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι δὲν εἶνε τὸ πᾶν. Ὑπάρχουσι πράγματα τὰ ὁποῖα ἡ περιουσία δὲν θὰ ἠδύνατο οὔτε νὰ ἀποκτήσῃ οὔτε νὰ ἀναπληρώσῃ.

Ὅταν λοιπὸν προταθῇ συνοικεσίον τι τὸ πρῶτον πρᾶγμα τ' ὁποῖον ὀρεῖται νὰ κάμῃ, εἶνε νὰ ἐρευνήσῃ ἐπιμελῶς (καὶ πρὶν ἢ νὰ κέρη λάβῃ γνώσιν οὐδενός), περὶ τῆς ἐντιμότητος τοῦ μνηστήρος, τῶν ἔξεων τῆς ζωῆς του, περὶ τῶν προηγουμένων του καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρός του. Ἡ ἔρευνα αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ μετ' ἐχρημθίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ πρότασις προσέρχεται ἐκ προσώπου, τοῦ ὁποίου ἡ κρίσις ἐμπνέει τὴν μεγίστην ἐμπι-

στοσύνην. Ὄφείλει τις ὡσαύτως νὰ συζητήσῃ προηγουμένως τὰς προτάσεις τοῦ συμφέροντος καὶ νὰ μὴ συνδέσῃ εἰς γνωριμίαν τοὺς νέους. ἢ ὅταν τὰ πάντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου εἶνε ἀπολύτως κεκα-
νονισμένα.

Οὐδὲν λυπηρότερον, τῶ ὄντι, τῶν ὑλικῶν δυσκολιῶν, τῶν ἀναφρο-
μένων ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς, καὶ οὐδὲν δυσαρεστώτερον ῥήξεως οὕτω
αἰτιολογουμένης. Ἡ κοινωνία εἶνε πάντοτε διατεθειμένη νὰ παρε-
ξηγῇ τὰ τοιαῦτα ἐπεισόδια διὰ τοῦ κακεντρεχεστέρου τρόπου. Ἡ
πατρικὴ σύνεσις λοιπὸν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὅλας τὰς προφυλάξεις
διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παραγωγὴν των.

Δὲν θὰ ὁμιλήσω περὶ τῶν διαφορῶν ἐν χρήσει ἐθίμων εἰς παρομοίας
περιστάσεις, οὔτε θὰ ἀναπληρώσω διατυπώσεις. Θὰ εἶπω μόνον τὸ
φρόνημά μου ἐπὶ τῆς συνηθείας τῆς σχεδὸν γενικῆς σήμερον, ἣτις συ-
νίσταται εἰς τὸ νὰ ἀρχίσῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ
γάμου μέγα ἢ μικρὸν ταξεῖδιον.

Δὲν θέλω νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ μακρὸν περὶ ἀντικειμένου τόσον λεπτοῦ.
Ἄλλ' εἶμαι βεβαία ὅτι πολλαὶ μητέρες ἐσκέφθησαν, ὡς κα ἐγώ,
ὅτι αἱ τοιαῦται ἀναχωρήσεις δύνανται νὰ ἔχωσι δυσάρεστον ἐπιρ-
ροὴν ἐπὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας τῶν συζύγων.

Τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πράττουσιν οὕτω χάριν τοῦ συρμού, χά-
ριν τῆς παραδόσεως· εἶνε δὲ ἴδιον καλῆς ἀνατροφῆς νὰ θέτωσι κάτω-
θεν τῶν προσκλήσεων τῶν ἀπειθυνομένων εἰς σχετικὰ πρόσωπα·
Ἄναχωροῦσι. Καὶ ἀναχωροῦσι τῶ ὄντι, ἐν ᾧ ἔχουσιν εἰς τὴν διά-
θεσίν των, εὐάρεστον οἶκημα, ἐρωτικῶς ὑπηρεπισμένον, ἐν τῶ ὁποίῳ
ἐφρόντισαν νὰ συσσωρεύσωσι πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ συντείνῃ εἰς τὸ
νὰ καταστήσῃ φαιδρύτεραν τὴν εἰκόνα ἀνεφέλου εὐτυχίας.

Μεταχειρίσθητε, ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἀποφύγητε τοὺς ὀχληρούς,
τὴν φράσιν Ἄναχωροῦσι· ἀλλ' ἀναμνησθῆτε τοῦ στίχου τοῦ Λαφον-
ταίνου

«Amants, heureux amants, qui voulez voyager
«Gue ce soi taux rives prochaines».

Ἐρασταί, εὐτυχεῖς ἐρασταί, οἱ θέλοντες νὰ ταξειδεύσητε, ταξει-
δεύσατε εἰς τὰς πλησιεστάτας παραλίαις».

Καὶ ἂν ἀναχωρῆτε, ἐπιστρέψατε τὸ ἐσπέρας, κρυφίως εἰς τὴν συ-
ζυγικὴν κατοικίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀρχίσῃ ἡ νέα ἡμῶν ὑπαρξίς.

Βραδύτερον ἢ ἀνάμνησις τῶν πρώτων τούτων ἡμερῶν θὰ ἠδύνη
ικανὰς θλίψεις, καὶ ἡ θέα τῶν τόπων, ἐν οἷς δι' ὑμᾶς ἔλαμψεν ἡ εὐ-
τυχία, θὰ ἦνε ἴσως μία παρηγορία κατὰ τὸν χρόνον τῶν δοκιμασιῶν.
Ἡ γνῶμη μου οὐδέποτε ἠλλάξεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου· ἀλλὰ
στηρίζεται σήμερον ἐπὶ τῆς θλιβερωτέρας ἀναμνήσεως.

Εἶχον φίλην τινὰ ἣν ἠγάπων τρυφερῶς ὡς ἀδελφὴν. Ὁ γάμος αὐ-

τῆς ὑπῆρξε δι' ἐμὲ ἐορτή· τὴν ἐβλεπον βαθέως εὐτυχῆ! Καὶ ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅποια σχέδια περὶ μέλλοντος ἐποιοῦμεν ἀμφοτέραι εἰς τὸ μικρὸν ῥοδόχρουν δωμάτιόν τῆς, τὸ πλήρες ἡμετιούμων κιβωτίων πεπληρωμένων ἐξ ὅλων τῶν ἀξιοθαυμάστων τοῦ νυμφικοῦ κανίστρου καὶ τῆς προικῆς, διότι καὶ ἐκείνη ἀνεχώρει τὴν αὐτὴν τοῦ γάμου τῆς ἡμέραν.

Συνώδευσα αὐτὴν μέχρι τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ἣ δὲ ἀναχώρησις ὑπῆρξε θλιβερά· ἡ φίλη μου ἔκλαυσε πολὺ καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἀπεσπίασθη τῶν μητρικῶν ἀγκαλιῶν καὶ τῶν ἰδικῶν μου. Δὲν ἀποχαιρετοῦσιν οὕτω ὀλόκληρον παρελθὸν εὐτυχίας καὶ ἀθῶων τέρψεων, ἀνευ βαθείας λύπης.

Ἄνεχώρησε διὰ Βρυξέλλας, ὅπου ἔμελλεν ἀπλῶς νὰ μείνῃ δύο ἡμέρας· ἀλλὰ μόλις ἔφθασε, καὶ ἠσθάνθη ἐκυτὴν ὀλίγον ἀδιάθετον. ἔγραψε πρὸς τὴν μητέρα τῆς χωρὶς νὰ τῇ ἀναφέρῃ οὐδὲν περὶ τῆς ἀσθενείας τῆς, ἵνα μὴ τρομάξῃ αὐτὴν, δὲν παρεπονέθη μάλιστα οὐδ' εἰς τὸν σύζυγόν τῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· ἀλλὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἠναγκάσθη νὰ κατακλιθῆ ἀφ' οὗ ἐπάλαϊσε τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρας κατὰ τοῦ κακοῦ, ὅπερ τὴν κατέβαλεν.

Ἡ ἀσθένεια τοσοῦτον προώδευσεν, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ προσκαλέσωσιν ἐν τάχει διὰ τηλεγραφήματος τὴν οἰκογένειαν καὶ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ ἠντήχουν, πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος οἱ θριαμβευτικοὶ ἤχοι ὀργάνου παίζοντος ὕμνον εὐτυχίας, τὰ δάκρυα τῶν πολυαριθμῶν φίλων τῆς νεονύμφου, ἐπιπτον ἐπὶ τοῦ φερέτρου τῆς δυστυχοῦς ἐκείνης γυναικῆς.

Ὁ ἰατρὸς ἐδήλωσεν ἐπισήμως, ὅτι θὰ ἐσώζετο, εἰν τὴν πρώτην στιγμὴν ἐτόλμα νὰ ὁμολογήσῃ τῷ συζύγῳ τῆς τὴν ἀδιαθεσίαν, ἣν ἠσθάνετο.

Πάντα τὰ γαμήλια ταξείδια δὲν ἔχουσιν εὐτυχῶς τοιαύτην πένθημον λύσιν· ἐν τούτοις δὲν δύναται τις νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι τοιαῦτα ἀποτελέσματα δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν. Εἶνε βέβαιον ἐπίσης ὅτι οὐδὲν εἶνε φυσικώτερον τοῦ φόβου τούτου καὶ τῆς ἀμηχανίας τῆς νέας γυναικῆς, μεινάσης αἰφνης μόνης πρὸ ἀνδρός, ἐν ἀναμφισβόλως ἀγαπᾶ, ἀλλ' ὅστις πρὸ τινῶν μόλις ἡμερῶν, δὲν ἦτο δι' αὐτὴν ἡ ζένοσ.

(Ἐκ τῶν τῆς M. Marie de Saverny).